

„Stajero“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računajo naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuju, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 11.

V Ptuj v nedeljo dne 15. marca 1908.

IX. letnik.

Zakaj? . . .

Prijatelji, — sploh vi vsi, ki se pečate z javnimi razmerami, pa bodite potem prijatelji ali nasprotniki: — vprašamo vas, ki vam je mati zapustila zdravo pamet: Ali ni dolžnost vsakomur, da dela in govori, kakor misli? In nadalje vas vprašamo: Ali ni človek ničvreden, ki nasprotuje, psuje, blati, sovraži in zaničuje druge, brez da bi vedel zakaj? . . . Našemu „Stajercu“ so prvaki vseh strank že sto-krat očitali, da je „nemčurski“, „brezverski“, „nevarni“ list. Ali za sto vragov, — ali je to vse naše „nemčurstvo“, ako priporočamo slovenskemu ljudstvu pridobitev znanja nemščine? Ali je to „brezversko“, ako primemo gotove gospode „duhovnike“, ki so že davno izgubili pravico do tega naslova, za ušesa? Tudi Kristuzo so očitali farizeji „brezverstvo“ . . . Mi zahtevamo torej enkrat odločno, da se nam dokaže iz naših člankov, kje in kdaj smo pisali proti veri in „nemčursko“. Na tisti lim, da pišemo drugače nego mislimo, ne sede danes niti najneumnejši „gimpelji“ . . . Dokler pišemo in govorimo resnico, smo na vsak način koristni in potrebni! Nam na primer je vse eno, je-li pride najhujši klerikalec ali najstrastnejši „narodnjak“, — samo da stori nekaj koristnega za ljudstvo! In tako morajo biti tudi naši nasprotniki, ako so pošteni, z našim delom zadovoljni . . .

Drugače pa je z vsemi prvaki strankami. Leti nas vedno napadajo, — ali ko bi jim še enkrat dokazali, da je 2 krat 2 vedno 4, bodejo vendar trdili, da je to „brezversko“ in „nemčursko“ in da je 2 krat 2 le 3 . . . Ako bi mi pisali, da je pomladno nebo plavo, rekli bodejo prvaki, da je rdeče . . .

Zato smo prisiljeni, ponavljati svoje trditve in staviti iz novega sledeča javna vprašanja.

I.: — Zakaj so slovenski klerikalci prodali svojo moštvo in se pustili od vlade kastrirati, da so glasovali za postavbo, ki daje vladi pravico, odpreti meje za uvoz živine, — da so glasovali za tisto prokletno avstro-ogrsko nagodbo, ki boče v 10. letih avstrijskim narodom najmanj 300 milijone v kron iz žepa vzela??

II.: — Zakaj je ostal hofrat Ploj, ko se je šlo za nesrečno avstro-ogrsko nagodbo, raje v krčmi, nego da bi nastopil proti mačehi vladi?

III.: — Zakaj sta vstopila „napredna“ (?) poslanca „narodne stranke“ Ježovnik in Boblek v državnozborni klub, v katerem imajo politikujoči farji večino?

IV.: — Zakaj so podpisali vsi klerikalni spodnještajerski poslanci, nadalje vsi pristaši „narodne stranke“ in končno tudi prvaške stranke na Koroškem programe, ki zahtevajo razrušenje koroške in štajerske dežele, torej panslavistično idejo? Zakaj so ti drugače tako patrijotični gospodje deželni izdajalci in zavezniki hrvatsko-srbskih ciganov?

V.: — Zakaj se poteguje in prireja shode

„narodna stranka“ celjskih dohtarjev le glede sodnikov in drugih uradnikov, nikdar pa za kmetске zadeve? Zakaj se ni klerikalca dr. Povaleja zaprlo, ker je žandarje suval? Zakaj se je napadalo nemškega sodnika Wagnerja, ki je uničil oderuhe šmarskega okraja in za katerim stoji vse ljudstvo? Zakaj je slovenski sodnik v Ptuj uoprostil „treznega“ učiteljčka Klemenčiča v kljub temu, da sta dve prič pod prisego dognali, da se je zagrešil proti postavi? Zakaj se je oskrunjevalca otrok župnika Ilesiča peljalo v kočiji v Maribor, medtem ko ženejo žandarji vsakogar, ki ukrade le eno žemljo? Zakaj vse to?

VI.: — Zakaj vsi prvaki listi ničesar ne pišejo o prvakiških tatvinah? Zakaj ne poročajo o tatvini prvakega župana na Turškem vrhu, — o poneverjenju prvaka Karba v ljutomerski bolniški blagajni, — o čudnih manipulacijah bankerotnega prvaka Vošnjaka v Šoštanj, — o posojnih prvaške posojilnice v Šoštanj, — o velikem škandalu v St. Jakobu (rožna dolina na Koroškem), kjer primanjkuje čez 20.000 kron? Zakaj, vi prvaki, ne pišete in ne govorite o temu? . . .

VII.: — Zakaj ni tožil bivši trboveljski župan Roš naš list, ki mu je največje svinjarije in lumparije očital? Zakaj se ni prisolilo niti pijanega policaja Uršiča, katerega roke smrdijo po človeški krvi in po šnopsu, da nas toži? Zakaj toliko usmiljenja z nami, kadar vam očitamo zločine?

VIII.: — Zakaj je vrgel barbarski kaplan Rabuzek neki kmetici brevir v glavo? Zakaj je hodil brez štole na sprevidanje? Zakaj je skakal čez potoke, da bi dobil nage deklice? . . . Zakaj hodi ptujski mestni kaplan Jager od 2.—5. ure zutraj iz Hajdine v Ptuj? Zakaj je ptujski kaplan Koprivšek v spovednici obrekoval ženina proti nevesti? Zakaj je nekaj „usmiljenih sester“ v Ptuj hotelo nekega reveža oslepariti za dedščino? Zakaj je pisaril ptujski minorit Vavpotič tako zaljubljena pisma in zakaj še danes ni rešena stvar s testamentom pokojne gospe Kunstek? Zakaj je bil urbanski fajmošter Korkelj obojen na 30 kron globe in zakaj so nosili njegovi smrkolini nože v škornjah? Zakaj ne odgovori župnik Keček v Stopercih na vprašanje, kako se kaj počuti njegova hčerka in kako je Čebinki „nego zdravil“? Zakaj je dobil neki župnik na Koroškem od glavarstva „nos“, ker je križ iz groba trgjal? Zakaj pije leskoviški fajmošter Kralj vsak dan več? — In tako dalje . . . Zakaj, zakaj, vse to? Zakaj je bil „Fihpos“ z svojim šefom kaplanom Korošcem že tolikokrat obojen? Zakaj je moral neki župnik kmeta Drogenja z dvignjenimi rokami prositi, naj ga ne pusti zapreti, ker je ta župnik kmeta podlo, falotako obrekoval? Zakaj se ne skrije neki nadžupnik rogaškega okraja pod mizo, ko se vendar o njemu ve, da je uganjal „romane“ pod mostom . . . Zakaj, — vprašamo zakaj? — Ali dovolj, kajti gnojica smrdi . . .

IX.: — Zakaj so izrekli kmetje — bilo jih je 300—400 in med njimi polovica klerikalcev — kaplanu Korošču v lastnem volilnem

okraju nezaupnico? Zakaj se je izrekla Ploju nezupnica? Zakaj ne prime hofrat Ploj svoje sorodnike za jezik, ki so izjavili, da je imel nekaj z nekim otrokom? . . .

X. Zakaj ne toži dr. Benko-Cvenkanič tiste, ki mu očitajo, da laže, da menja svoje prepričanje, da računa preveč za pisma, da dela torej nepostavno? Zakaj dela dr. Brumen za tirjalna pisma manjše račune, odkar ga je „Stajerc“ za ušesa prijel? Zakaj se pusti dr. Brumen še vedno imenovati „sodnijski označenega denuncijanta“? Zakaj ne pove dr. Jurtela, v kakšnem razmerju je z Križmanom? Zakaj je bil očka znidar Wesiak obojen in zakaj nista dr. Gregorec in istotako slovenski dr. Stuhec posebno dobra prijatelja? Zakaj, prosimo, zakaj vse to? . . .

— To je le nekaj vprašanj in vendar jih je precej! Ali naj jih prihodnjič še več objavimo? Ako žalite, gospodje prvaki, — zakaj ne? Gradiva, ki se zna sodnijsko dokazati, je dovolj . . .

Mi vprašamo — zakaj? Ali odgovora ne bomo dobili . . . Pa nič ne stori, — ljudstvo bode samo svoj odločni odgovor dalo. Udarilo bode s pestjo po mizi, da se prvaka laži-komedija neha . . .

Politični pregled.

Doklade na davke za občino, deželo in okraj, ki jih mora vsakdo plačevati, kdor plačuje direktne davke, so vedno bolj občutne. Deželne doklade znašajo:

V Bukovini	96%
» Šleziji	69 in 76%
» Galiciji	64, 70 in 78%
» Salcburgu	65%
» Koroški	65%
» Moravski	57 in 63%
» Dalmaciji	54 in 64%
» Češki	55%
» Štajerski	50 in 56%
» Zg. Avstriji	44%
» Tirolski	44, 46 in 57%
» Kranjski	40%
» Predarlški	25 in 45%
» N. Avstriji	23, 28, 30 in 33%
» Trstu	10, 21 in 47%

Te pa so le deželne doklade. Ako računamo natanko, se moramo ozirati tudi na občinske in okrajne doklade. Le-te znašajo v srednjih številkah:

V Predarlški	152%
» Dalmaciji	142 »
» Goriški	137 »
» Istrji	131 »
» Šleziji	117 »
» Moravski	100 »
» Češki	88 »
» Salcburgu	83 »
» Galiciji	75 »
» Štajerski	70 »
» Kranjski	64 »
» Zg. Avstriji	59 »
» Bukovini	58 »
» Koroški	53 »
» N. Avstriji	47 »

Iz tega je razvidno sledeče: Kjer so deželne doklade višje, postajajo občinske in okrajne manjše ter obratno. Prav resna skrb mora vladi

postati, da se enkrat že finančno stanje dežel izboljša!

Ruska „kultura“. Uradna statistika ruske vlade pripoveduje, da živi na Ruskem čez 144 milijonov prebivalcev. Od teh jih zna samo 26 1/2 milijonov čitati in pisati. Vseh drugih 118 milijonov je analfabetov. To je plod nasilne samovlade krvavega carja-batjuške. Na eni strani neizobraženo ljudstvo, ki živi v temi in lakoti, na drugi bombe ustašev in na tretji policijske sablje ter kosaške nagajke, — to je velika slika ruske „kulture“ . . .

Kronika. Socialni demokratje v Budimpešti so vprizorili žive demonstracije za splošno in enako volilno pravico. — Vojna uprava je izdala zopet strogo naredbo proti trpičenju vojakov. Kaznovani bodoje odsej tudi predpostavljani, ki ne naznanijo takoj trpinčenj vojakov. — V Rosario Santo na Argentinskem so razpočile bombe. Dve hiši sta se razrušili. Revolucijska stranka je imela tam svojo zalogo orodja.

Dopisi.

Hardek pri Ormužu. (V šolskih zadevah) Ljubi „Štajerc“, dolgo že nisi ničesar od našega kraja prinesel. Oprosti tedaj, da si danes tvojo imenitno krtačo malo izposodim. Ja vraga, bodeš vprašal, ali bode moja krtača zadostovala, ako niso vaše hlevske metlje dobre, da bi izčistile vse? Ali veš, ljubi „Štajerc“, danes imamo opraviti z nekimi boljšimi gospodi, ki zamorejo žalibog vsled naše potrpežljivosti še danes vlogo med kmeti igrati. Ali troški za igro teh vlog so za nas prav občutni; in pri temu naj bi še ponižno usta držali. Nam iz Hardeka in sosednim občinam, ki spadajo v našo okoliško šolo, že dolgo marsikaj ne dopade. Čitalo se je že v nemških listih, kako žalostno je z našo šolsko mladino. Surovost fantičev postaja vedno večja, reda ni, komaj pridejo otroci iz šole, ko se že tepejo, kamenje mečejo in cele bitke vprizarjajo, ja celo dogodilo se je, da je eden deček drugega z nožem sunil, tako da je moral par dni v postelji ostati. Ta nered traja že par let, vkljub temu da je bil nadzornik iz Ptuja že 2 krat tukaj in je dal učiteljem, zlasti pa šolovodji Rajšpu navodila, kako se vzdržuje disciplino. Žalibog, da nič ne pomaga. Kajti nadučitelj Rajšp se pač za vse drugo briga, le za šolsko disciplino ne. Iz vseh mogočih sosednih šolskih okoliš se je ormužkemu prvaku dr. Omulecu na ljubo šolske otroke skupaj nagnalo, da bi se dobilo ja dosti otrok za agitacijo za V. razred, medtem ko ima naša šola prostora za komaj 3 razrede. Potem bi se moralo zopet zidati, — seveda, kmet, ti pa plačaj! Kako naj bi mi iz Hardeka in vsolanih občin naše denarje za druge tuje občine žrtvovali? Ali nismo vsled nesrečne šolske politike dr. Omuleca in tovarišev že dovolj zadolženi; ali hočejo ti ljudje iz kmetske kože jermenā rezati? Ali čakajte, kmetska pest je navajena dela in napravila bode konec tudi z vami! Božji mlini meljejo počasi ali zanesljivo. — Mi ne potrebujemo tujih otrok v naši šoli. Pač pa naj se našo deco dobro vzgaja, da ne bode podivjala in posorovala. — 8. marca naj bi se vršila seja krajnega šolskega sveta. Bila je postavno sklicana in v pravem času je došlo od 10 članov 9. Ko pa je načelnik hotel sejo otvoriti, vstal je šolovodja Rajšp in dejal, da manjka še župnik, brez katerega je seja nesklepčna. Nezasišano! Torej vodja šole pozna tako slabo šolske postavne, da ne ve, pri kakem številu navzočih je šolski svet sklepčen? In advokat ter pravni učenjak dr. Omulec tudi ne? No, poznata postave prav dobro in če že ne dr. Omulec, pozna jih vsaj šolovodja. Ali izogniti so se hoteli neki prav neprijetni zadevi. Slutili so namreč, da bočejo kmetski člani šolskega sveta o razmerah med mladino na naši šoli govoriti in šolovodjo na svoje dolžnosti opozoriti. In to se ni smelo zgoditi! Tako je ostal Omulec in zapustil z Rajšpom in drugimi člani sobo. Ker je zdaj z načelnikom vred le 5 članov ostalo, je postala seja nesklepčna. Tako se dela od strani prvakov z nami vlogimi kmeti! Kadar hočemo kaj karati, kar se nami in vsemi poštenimi ljudmi ne zdi pravilno, se nam s takšnimi nepostavnimi sredstvi usta zamašili! To je zahvala za to, da smo se pustili neštevilokrat od prvakiš vodij pri volitvah zapeljavati in proti ormužkim meščanom hujskati. To je zahvala, da smo prvakom pečen krompir iz žrjavice jemali in se pri temu

lastne roke osmodili. Nam v sramoto, Ormužanom v špot! Prav nam je, ker smo se pustili od te vrste ljudi izrabljati in zaničevati. Ali čakajte! Tudi za vas prvake pride plačilni dan! Še enkrat vam bode povedano: Kmetska pest je trda in dela vajena, zadelā bode tudi vas!

Sv. Barbara v Halozah. Dragi „Štajerc!“ Zelo nas veseli, da imaš take uspehe pri kritiki kaplana Jakeca Rabužca. Sedaj ima že kapo na prižnici in ko gre k oltarju maševati. Pa nekaj nam še ne dopade pri tem gospodu. Ima star zakrpan ter zamazan talar, ki je Abrahama videl. Pa Bog te je dal, saj naša fara ni tako uboga, da bi si kaplan ne imel s čim talarja kupiti. Tudi čevlje ima Jakec podvrjene. V nedeljo pa se nikoli ne brije svojih kosmin z lepoga lica, lase pa ima že kakor kakšen kostrun. Gospod kaplanček tudi se rad ne križa, ker se pri litanijah nikoli ne križa ko začne moliti; tudi amen mu v časi na prižnici v grlu zastane. Jakec ž čuti, da ga haloška dekleta nimajo rade, ker je neki šivilji rekel, od katere je tirjal delo zastopaj: Ali ti nimaš duhovnikov nič rada?! — G. župnik, vi radi pobirate za cerkvene potrebščine, boste tudi morali oznaniti ofer za kaplanov talar in čevlje. Ali ga ne morete za ušesa prijeti, naj si rajši kupi njegovemu stanu primerno obleko kakor vinograd za 1400 K.?!

Iz Zg. Radgone. Naš navidezno mirni župnik se je začel le ravnati po svojem predhodniku. Osem let je zdržal brez verske gonje. Upali smo, da bo njegovo župnikovanje mirno. Zdaj pa deli po celi fari listke za „misijon“. V teh nas imenuje trdosrčni in pravi, da nas hoče podučiti v veri in poboljšati. Pustite ga župnik našo vero pri miru! Mi se ne bomo dali hujskati od tistih golobradih črnuhov s prezirnimi obrazi, ki so pri zadnjih volitvah za celjaki okrajni zastop silom pri vdovah pobirali pooblastila za prvaško farsko koalicijo, kakor je pisala „Tagespost“. Ti verski fanatiki in politiški bedaki nimajo na nami nič poboljševati. Smo mislili, da je dovolj, da vsako leto v juliju tri dni strahi kapucinar Benkec pri nas s svojo duševno revščino. Smo molčali o fabolah, ki jih je pravil babam v cerkvi, ker se ni spuščal v politiko. Tem izgubljenim sinom sv. Vinca. bomo pa gledali dobro na prste. Babe so že naprej versko zblaznele. Stara K. je dala župniku za misijonare že 1 hl. vina. a farovška kuharica je pobirala zadnji teden po Črešnjevih in Orehoveh jajca za misijonare. Svatovske so obečale sir pa smetano, šavenške pa perutnino. Može, pozor! Ljudstvo ne daj se tako peklensko molzti! Martin in Ančka pa nujajte pamet in ne vpeljajta v skušnjava naše potrpežljivosti!

Iz Slov. Goric. Strmeli smo, ko smo zvedeli, da se je vaša nekdanj „vzorna“ bolfenska fara po zaslugi „kmečkih zvezarjev“ modrijana paša Lubeca in pomagavev in Anike Tankoslave spremenila v kazensko faro, oziroma ne bo več samostojna fara ampak frančiškanska podružnica. To je tudi želja kn. šk. ordinarijata. Saj ste Aniko pri vsakem zlobnem dejanju podpirali ter zvesto po njenih naukih ravnali in hodili k škofu za gnusa Ilesiča prosit, naj vam ga zopet nazaj da, namesto za drugega boljšega duhovnika. Uresničile so se Anikine besede, da bo vas farane tako razdražila in zdvijala, da ne bode nobenega župnika več dobili. Zdaj pa le trpite kar ste si zaslužili!

Ljutomer. Opominjamo vse tiste, kateri so oškodovani pri okrajni bolniški blagajni, naj se oglasijo in naznanijo svojo škodo. Karba mora priti pred sodnijo; saj je že zdaj doguano da je čez 1000 K poneveril. Ta klerikalni prvak in velik sovražnik vseh naprednjakov in Nemcev, kateri si je menda z ukradenimi denarji svoje gospodarsko polje krasno olepšal, (posebno vinograd) bi še gospodaril in kradel dalje ako ga ne bi roka pravice zasačila. Ljudstvo zopet iz tega vidi, kam ga ti „voditelji“ vodijo, zategadelj otresi se, kmet, obrtnik in delavec od teh pivjak in podaj roko tistemu, kateri ti je res prijatelj tudi v tvojem žalostnem položaju. — Ravnokar nam je došla še brzobjavka, da so tatinjskega Martina Karba vendar zaprli. Zdaj pihā torej kašo. Seveda se je takoj „pritožil“ in postal je tudi „bolan“; pa mu ne bode pomagalo. Doslej je dokazano, da je poneveril ta

vodja prvakov 1.300 kron. Ali resnično pa verjena svota je gotovo 10 krat večja! Prihiti več!

Vsivsveti pri Ormužu (Pogreb Badecky-va ranca.) Pred nekaj dni so pokopali v Ormužu graščinskega nadviničarja in šaferja g. F. Vich. Pokojnik je bil dolgoletni služabnik graščine eden redkih veterancev, ki so še pod Badedjem služili. Čast njegovega spomina! Zemlji mu bode lahka! Da počasti pokojnika, udelež se je pogreba tudi veteransko društvo iz Vasvetih v uniformi in z godbo. Sorodniki pokojnika so društvenike potem v gostilno povali. Ali temu se je zoperstavil zapisnikar, zakramar Petovar iz Ivanjkovcev, češ „v to krč ne gremo, ako hočete pojdemo v tisto, katesem jaz imenoval“. Lepo! Kako pride ta mladzobni Petovar do tega, da komandira čez go ljubnost in denar drugih ljudi? Kako more Petovar sploh član veteranskega društva? mladi mož ni nikdar cesarja služil in ne račuje puške od stare sablje. Naj aj raje moke iz ušes obriše, predno bo zapovedal starim, služnim vojakom. Seveda igra tukaj politovlogi. V nemško gostilno so hoteli sorodn tovariše peljati. Mi pa vprašamo: Kaj ima politika z veteranskim društvom, kaj s pogrebi pijačo opraviti? Čudimo se le, da ni nobed mlečozobnež resnico povedal. Posledica je bida so se veteranci raztresli. Tako je m mlečozobnež tovarištvo in s tem spomin poknega starega vojaka. Sramotno!

Teržiše pri Rogiški Slatini. Dragi „Štajerc“ vzemi za nas vboge kmete malo prostora, vsoj pojanših javnosti razmere našega občinske predstojnika Smoleta. Ta mož je več kot pri drzen; prišli smo k njemu po shodu, katere je priredila „Štajerčeva“ stranka pri naši Slatini. Govornikom res vsa čast in srčna hvazmoti za njih trud! Nobena druga stranka se ni mislila nas vboge zapuščene in nesrečne po toči prišle dete posestnike potegnila, kakor „Štajerčev takšn stranka, čeprav je baje naš gospod Korošec n bilo p obetale, da bode sam prišel z knjigo in svindredile kom in vsakega zapisal, kateri je bil na shodkižn Nismo se ga bali, šli smo; z veseljem smo pošali izvstne govornike in enoglasno smo protičisti stivali zoper kaplana Korošca, da ga ne bodeveze nikdar več volili v državni zbor. In vi gospod Korošec, magari če iz prižnice doli skočite cerkvenemo kaj storite, — kadar bode „Štajerčev naš stranka zopet shod sklicala, ne bodemo šli v nemir vprašati ali smemo iti ali ne. Tisto klerikal deset smolo v Teržišu pa opozorimo, da ako bode ravnal enkrat svoje kočjo po dnevi, ko so uradne Seved zapred pred nami občinskimi možmi in ženapuč ga bodemo drugače za njegova kosmata ušeprijavi prišli . . . Gospod Stojšek je bil za nas vboVpraš kmete poštena duša, naj mu bode zemlja lahkih on ni nikdar nobenega ven podil iz hiše, kak ta možakar, ki ga imamo zdaj na našem oznanit činskem stolu. Hvala Bogu, čas se bliža, da dje naš Smola birco in da se ga enkrat iznebimo, z zlat

Od St. Petra na Medvedovem selu. Tudi se vse sploh trdi, da ima „Štajerc“ iz naše fardobil samo tri dopisnike, prosim Vas lepo, sprejmi da če še mene kot četrtega poročevalca. Veselilo 8. ma bode, če bodem bral cel moj dopis tiskan d. Tir „Štajerc“, ker stem pokažem, da nisem državni zadnje moke. Mi kmetje imamo le ob nedelj zavner nekaj časa, kaj pisati, ob delavnikih nas d tudi od ranega jutra do poznega večera goni. Nazve z niti Vam imam veselo novico, da Vaši dopis razlag v „Štajercu“ niso bili zastopj pisani. Nihalil ženske, mlade in stare, lepe in grde, vedo pa za zni povedovati, da je naš župnik Gomilšek iz tem n videl, da je pri nas pot zagazil. Rekel je, da delat; mislil, da smo Šentpeterčani še neumni ljudje izn ter da bode z nami pometal, kakor se mu bode eden c zdelo. On se hoče neki čisto poboljšati in Morebi sedaj zanaprej po Kristusovih naukih živ orglje Hvala Bogu, smo rekli kmetje zadnje nedelje da on iz cerkve grede. Neki mu je žal in teško je on arcu, da našega organista Stefeka Kunstič vel mislim bolj spoštujemo, kakor njega. Naš organist Še priklan je kmet iz boljše, ja rekel bi, iz najboljše Vse je bine v tem kraju, pošten, miren in tih člo nam j Ima dva brata, ki sta učitelja, Janez v C mogel. Tomaž v Konjicah. Vsake počitnice se teh d boljše. Gospodov domu veselimo. Tičita vedno v uš knjigah, sta visoko učena, ter se s kmeti prijā dve let pogovarjata ter podučujeta nas o umnem ki je zdaj